

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΕΡΧΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

ΜΕΤΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Τους τελευταίους μήνες στις περιοχές μας (**Νίκαια, Κορυδαλλός, Κερασίни, Αιγάλεω**) έχουν εμφανιστεί περιστατικά όπου παρέες νεολαίων, σε πολλές περιπτώσεις μαθητές, επιτίθενται απρόκλητα και ξυλοκοπούν μετανάστες, κυρίως Πακιστανούς. Αρκετοί μαζί ορμάνε απροειδοποίητα σε κάποιον περαστικό μετανάστη και τον χτυπούν ενώ σε κάποιες περιπτώσεις του κλέβουν το κινητό μαζί με τα χρήματα που πιθανόν κουβαλάει πάνω του. **Φασιστικές πρακτικές** με σαφές **ρατσιστικό υπόστρωμα**: «οι πακιστανοί ενοχλούν και βιάζουν τις κοπέλες», «αυτός έχει δουλειά, εγώ όχι». Κατά τους καλοκαιρινούς μήνες και τον Σεπτέμβρη σειρά τέτοιων επιθέσεων πραγματοποιήθηκαν έξω από το Village Park στον Ρέντη, στη συμβολή της Θηβών με την Πέτρου Ράλλη και τη Γρ. Λαμπράκη.

Σα να μη φτάνει που ξεριζώθηκαν από τους τόπους τους εξαιτίας της οικονομικής αφαίμαξης και των πολεμικών επιχειρήσεων των δυτικών κρατών, του ελληνικού συμπεριλαμβανομένου. Σα να μη φτάνουν τα χιλιόμετρα ποδαρόδρομου, η μετακίνηση μέσα σε νταλίκες και τα δουλεμπορικά κυκλώματα. Σα να μη φτάνουν τα ναρκοπέδια μαζί με τον υπό κατασκευή φράκτη στον Έβρο και τα βυθισμένα πλοίαρια από τους λιμενόμπατσους στο Αιγαίο. Σα να μη φτάνουν οι συνοριοφύλακες, ο FRONTEX, ο πολύμηνος εγκλεισμός τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι ξυλοδαρμοί και τα βασανιστήρια στα αστυνομικά τμήματα. Σα να μη φτάνει το ξεζούμισμά τους από τα μικρά και μεγάλα αφεντικά. Οι **μετανάστες εργάτες** έρχονται όλο και συχνότερα αντιμέτωποι με **επιθετικές όψεις του κοινωνικού ρατσισμού**.

Μέσα σε συνθήκες **συνολικής κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος** (οικονομικής, πολιτικής, πολιτισμικής), αυτοί που μας ρημάζουν τη ζωή, αυτοί που οργανώνουν την υποδούλωση και τη λεηλασία μας, στοχοποιούν τους μετανάστες ως υπαίτιους των κοινωνικών δεινών: «δεν χωράει άλλους η βάρκα», «εγκληματούν», «παίρνουν τις δουλειές από τους έλληνες». Τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά με τη βοήθεια των ΜΜΕ και των ακροδεξιών δεκανικιών τους (ΛΑΟΣ) και τη συνδρομή των φασιστικών-παρακρατικών συμμοριών (ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ) επιχειρούν τη διάχυση του ρατσιστικού μίσους μέσα στην κοινωνία και οργανώνουν αστυνομικές επιχειρήσεις-σκούπα και ναζιστικά πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας. Επιδιώκουν την ακόμα μεγαλύτερη υποτίμηση και τρομοκράτηση των μεταναστών και τον αποπροσανατολισμό της κοινωνικής οργής, επιχειρώντας να τη στρέψουν κατά των πλέον ευάλωτων και φτωχών, εκείνων που βρίσκονται στον πάτο της κοινωνικής ιεραρχίας. Αυτούς, όμως, που δεν χωράει η βάρκα είναι τις οικονομικές ελίτ και τα πολιτικά επιτελεία μαζί με τους λακέδες τους (δημοσιογραφικά φερέφωνα, κρατικούς αξιωματούχους, διοικητικό προσωπικό των υπουργείων, μπάτσους, δικαστές, εισαγγελείς, στρατιωτικούς). Αυτούς που **ευθύνονται για τη διόγκωση της ανεργίας, της φτώχειας, των κοινωνικών αποκλεισμών -και κατ' επέκταση την αύξηση της μικροπαραβατικότητας- μαζί με αυτούς που περιφρουρούν το σύστημα εκμετάλλευσης και υποταγής**.

Το καθεστώς έχοντας χάσει κάθε ίχνος κοινωνικής νομιμοποίησης οξύνει την καταστολή, γεμίζει τους δρόμους με στρατιωτικοποιημένα αστυνομικά σώματα, χτυπάει με λύσσα τις διαδηλώσεις και παίζει το χαρτί του κοινωνικού εκφασισμού στον αντίποδα της κοινωνικής ριζοσπαστικοποίησης και της αλληλεγγύης στις γραμμές των «από κάτω». Ενώ οι φασιστικές επιθέσεις είναι -όπως πάντα- ευθεία προέκταση των κρατικών «δογμάτων ασφάλειας» για την καταστολή των «επικίνδυνων τάξεων» και του «εσωτερικού εκθροού». Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι παράλληλα με τις πρόσφατες επιθέσεις στο Village, την εμπρηστική επίθεση κατά χώρου μουσουλμανικής λατρείας στους Αγ. Ανάργυρους στις 31/8 και τις εισβολές σε σπίτια πακιστανών μεταναστών στον Ασπρόπυργο στις 10/9 (όπου τραυματίστηκαν 17 μετανάστες), φασιστικές επιθέσεις έχουν εκδηλωθεί και κατά ακηδεμόνευτων κοινωνικοπολιτικών χώρων και αγωνιστών. Όπως το μαχαίρωμα και ο βαρύς τραυματισμός αντιφασίστα συντρόφου στις 26/8 στο Περιστερι από μαχαιροβγάλτες της Χρυσής Αυγής και ο εμπρησμός στις 15/9 της κατάληψης Κούβελου στο Μαρούσι, ενός αυτοοργανωμένου

WESTHESATHS
WESTHESATHS
WESTHESATHS

εγχειρήματος συλλογικοποίησης, δημιουργικότητας και αγώνα, που έδωσε πνοή εδώ και ένα χρόνο σε ένα εγκαταλειμμένο και ερειπωμένο κτίριο.

Όσοι μετατρέπουν τους μετανάστες σε «αποδιοπομπαίο τράγο» και σε σάκο του μποξ της θρασυδειλίας τους, είτε πρόκειται για εκφασισμένες παρέες είτε για οργανωμένες νεοναζιστικές-παρακρατικές συμμορίες, δεν έχουν καμία θέση στις γειτονίες μας. Οι περιοχές αυτές κατοικήθηκαν από μικρασιάτες, πόντιους και αρμένιους πρόσφυγες του 1922, υποδέχτηκαν στις μεταπολεμικές δεκαετίες δεκάδες χιλιάδες εσωτερικούς μετανάστες και τα τελευταία 20 χρόνια συμβιώνουν αρμονικά σε αυτές χιλιάδες μετανάστες από τα Βαλκάνια, την Ανατολική Ευρώπη, την Κεντρική Ασία και τη Μέση Ανατολή. Οι περιοχές αυτές έχουν μακρά παράδοση αγώνων και αλληλεγγύης, έχουν δει αμέτρητους ανθρώπους τους να παίρνουν τα μονοπάτια της αντίστασης, να εκτελούνται σε κατοχικά μπλόκα, να οδηγούνται για «αναμόρφωση» στα μετεμφυλιακά ξερονήσια της εξορίας, να σέρνονται στους κώρους βασανισμού της ΕΑΤ-ΕΣΑ και στις φυλακές της δικτατορίας. Έχουν δει αμέτρητους ανθρώπους τους να κρύβουν και να φυγαδεύουν τους κυνηγημένους, πολλές φορές με τεράστιο προσωπικό κόστος. Κι αυτές οι μνήμες αντίστασης και αλληλεγγύης όχι μόνο δε σβήνουν αλλά μεταλαμπαδεύονται στους αγώνες τού σήμερα ενάντια στη σύγχρονη τυραννία της εγκώριας και υπερεθνικής, πολιτικής και οικονομικής εξουσίας.

Κόντρα στους δυνάστες των ζώων μας και τους γδάρτες των ονείρων μας, κόντρα στον κοινωνικό εκφασισμό και κανιβαλισμό, κόντρα στα φασιστοειδή και τους πάτρωνές τους, να αντιπάρουμε την αλληλεγγύη και τους κοινούς αγώνες ντόπιων και μεταναστών. Να συλλογικοποιηθούμε και να οργανωθούμε στα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια ή καταλήψεις των περιοχών μας, στις συνελεύσεις των πλατειών, στις αυτόνομες πρωτοβουλίες μαθητών, στα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια των σχολών, στις ακηδεμόνευτες ταξικές πρωτοβουλίες και σωματεία βάσης στους κώρους δουλειάς. Να ζήσουμε την εποχή μας αξιοπρεπώς, **επιλέγοντας την πλευρά του αγώνα** αντί της ιδιώτευσης και της παθητικότητας, γιατί τίποτα δεν χαρίζεται αλλά όλα κατακτιούνται. Να ανοίξουμε δρόμους προχωρώντας, με απεργίες, πορείες, καταλήψεις, σαμποτάζ και ότι άλλο γεννήσει η συλλογική μας ευφυΐα, γιατί μόνο η ρήξη και η σύγκρουση με την εξουσία ανοίγει περάσματα. Για μια **αυτοοργανωμένη κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης**, χωρίς πλαστούς διαχωρισμούς και κοινωνικές διακρίσεις.

ΡΕΙΝΟΓΗΤΗ
ΒΑΘΗΣΜ

ΟΥΤΕ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΑΣ ΟΥΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ

ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Σεπτέμβριος 2011

DeStato, συνέλευση για την αλληλεγγύη και τη δράση (Πέραμα)

Ρεσάλτο, αυτοοργανωμένος κώρος αλληλεγγύης & ρήξης (Κερασίνη)

Σύντροφοι/ισες από Νίκαια & Πειραιά

Pasa Montana, αυτοδιαχειριζόμενος κοινωνικός κώρος (Κορυθαλλός)

Σινιάλο, κατειλημμένος κώρος για την αλληλεγγύη, την αυτοοργάνωση, τη ρήξη (Αιγάλεω)

Κατάληψη Παπουτσάδικο, ελεύθερος κοινωνικός / πολιτικός / πολιτιστικός κώρος (Χαϊδάρη)

Θερούιτς, κώρος ραδιουργίας και ανατροπής (Ιλιον)